HORIA SIMA

CE ESTE COMUNISMUL?

Editura "Dacia", Madrid, 1972

(fragmente)

I. CE ESTE COMUNISMUL?

Subiectul conferintei mele pare neinteresant si chiar inactual. Cum de mai vorbim de o chestiune atat de elementara cand mii de autori, in mii de carti si in zeci de mii de articole, utilizand o imensa bogatie de izvoare, au explicat fenomenul? Atat de mult s-a tratat aceasta tema, incat astazi e de presupus ca nici cel mai indepartat om de viata politica nu poate sa nu cunoasca comunismul in trasaturile lui caracteristice.

Si totusi riscam afirmatia sa sustinem contrariul: cu toate ca aceasta organizatie dateaza de peste o suta de ani, cu toate ca a invins in Rusia Sovietica de peste o jumatate de secol si astazi stapaneste aproape jumatate din suprafata globului, cu toate ca asupra acestei ideologii s-au scris biblioteci intregi si continua sa se scrie in ritm halucinant, ca si cum n-ar exista altceva mai cunoscut pe lume decat marxism-leninismul, totusi lumea traieste cu o imagine eronata despre comunism. Ceea ce isi inchipuie ca e comunism, nu e comunism, iar ceea ce e comunism autentic, continua sa ramana un mister pentru imensa majoritate a oamenilor.

Pentru a ne convinge de acest adevar, dispunem de un argument decisiv: cum se face ca cu toata munca constiincioasa a atator experti in materie de comunism nu s-a descoperit pana acum remediul acestei boli mortale pentru civilizatia noastra? Cum se explica ca, cu toate ca exista excelente informatii asupra comunismului, totusi oamenii politici care au condus destinele omenirii in acest interval nu au fost in stare sa intocmeasca un sistem eficace de aparare contra acestei primejdii? Amenintarea creste de la zi la zi. Alte si alte popoare cad in robia comunismului. De la intemeierea comunismului si pana astazi, istoria comunismului constituie o serie neintrerupta de succese. E o fatalitate care impinge omenirea sub rotile monstruoasei tiranii comuniste, acea faimoasa "alunecare spre stanga" a istoriei? Au secat in asa masura izvoarele de inteligenta, de inspiratie si de energie ale Occidentului incat accepta cu resemnare, ca o scadenta inevitabila, guvernul mondial al dictaturii comuniste?

1. Comunismul nu e o doctrina

Comunismul poseda o doctrina, dar in structura lui intima nu este ceea ce se cheama filosofie sau doctrina marxista.

Realitatea refuza sa se incadreze in tiparele gandirii marxiste. Si e usor de demonstrat.

1) Comunismul n-a biruit in nici o tara de inalt nivel industrial. Toate victoriile comuniste au avut loc in tari de tip agrar, cu o industrie in fasa sau nu suficient de dezvoltata ca sa poata caracteriza economia lor.

2) A doua constatare neplacuta pentru doctrinarii postmarxisti este ca masele populare din tarile puternic industrializate nu se proletarizeaza. Fenomenul ce se produce este exact invers. Nivelul de viata al maselor populare se imbunatateste repede, atingand nivelul claselor medii. Problema sociala se rezolva in Statele Occidentale sau Japonia, as putea zice, printr-o imburghezire a muncitorului: prin salarii mai bune, printr-un sistem eficace de securitate sociala, prin participarea la beneficiile intreprinderilor. Mizeria claselor de jos, asa cum a fost descrisa in literatura secolului al XIX-lea, nu mai exista astazi in aceste tari.

Dar, cu tot discreditul in care a cazut marxismul ca filosofie si doctrina, marxismul ca miscare si organizatie politica continua sa recolteze triumfuri. Doctrina, desi infirmata de fapte, nu prejudiciaza miscarii. Cum se explica aceasta anomalie? Nu exista decat o explicatie: secretul expansiunii comuniste nu zace in doctrina. Trebuie sa existe un alt motor, un alt centru energetic care sa alimenteze comunismul, independent de doctrina lui.

2. Comunismul nu e un sistem economic si social

Lupta ce a izbucnit intre comunism si restul omenirii libere ar fi, dupa propaganda comunista, o lupta pe viata si pe moarte intre doua sisteme sociale si economice diferite: deoparte capitalismul, de alta noua societate, organizata pe baze socialiste. In aceasta competitie mondiala, unul din cele doua sisteme e destinat sa dispara.

Aceasta simplificare a relatiilor dintre cele doua blocuri nu corespunde realitatii. Acesta presupusa existenta a unui antagonism iremediabil intre capitalism si comunism e una din acele false carti de identitate cu care se prezinta comunismul in viata internationala.

Daca examinam cele doua forte in prezenta care isi disputa de aproape un secol dominatia lumii, constatam cu mirare ca diferentele dintre ele nu sunt tocmai atat de radicale cum le trambiteaza comunismul. Intre cele doua forte, una presupusa conservatoare, iar alta presupusa revolutionara, aproape ca nu putem distinge clar ceea ce le separa.

Constatam dimpotriva un lucru si mai senzational: comunismul nu numai ca lasa sa subziste in regimul ce-l creaza viciile sistemului capitalist, dar si le insuseste, aplicandu-le cu o duritate necunoscuta in lumea intreprinderii libere.

In sistemul comunist nu dispare nici sistemul capitalist si nici tendinta lui de concentrare; dimpotriva, sub controlul Statului, se realizeaza cea mai uriasa concentrare de capitaluri ce se poate imagina intr-o societate. Sunt expropriati toti capitalistii, mari si mici, toti meseriasii, orice individ care poseda o cat de mica avere, dar nu in profitul poporului, ci al aparatului central al partidului comunist, format din cateva zeci de persoane.

Dar ce se intampla cu exploatarea omului de catre om in sistemul comunist? A disparut, facand loc justitiei sociale, cum proclama profetii lui? Dimpotriva, comunismul a introdus sclavia moderna, omul-robot, omul-simpla unitate de munca, tratat mai rau ca animalele.

Intr-o carte a mea, referitor la acest subiect, mentionam ca comunismul, comparat cu capitalismul, nu schimba nimic din structura lui nedreapta, nu amelioreaza conditia umana, nu aduce nici o idee generoasa, ci isi insuseste din societatea burghezo-capitalista tot ce e rau, toate aspectele ei negative, toate deseurile acestei societati, si acestora le da prioritate in propriul lui sistem, potentandu-le la maximum. In timp ce in societatea burghezo-capitalista binele si raul coexista in diferite proportii, in societatea comunista binele este eliminat total, iar raul extras ca o entitate de pret si cultivat in stare pura, asa cum se produc culturile microbiene.

In concluzie, nu numai ca nu exista acel antagonism profund si iremediabil intre capitalism si comunism, ci asistam mai degraba la o compenetrare intre cele doua sisteme, ca si cum ar exista o intelegere secreta intre ele si ca si cum amandoua ar urmari acelasi obiectiv politic. Dupa toate manifestarile lui de pana acum, capitalismul ocroteste comunismul si ii prepara terenul pentru cucerirea intregii lumi.

3. Comunismul nu este o revolutie

Cu toate ca agitatiile comuniste se tin lant in intreaga lume, cu toate ca aparentele indica ca am avea de a face cu o revolutie care se propaga irezistibil, cucerind tara dupa tara, totusi realitatea ne obliga la o revizuire istorica. Nu cunoastem nici o revolutie facuta de comunisti, iar comunistii n-au ajuns la putere in nici o tara pe calea unei revolutii. Revolutiile le-au facut altii, alti oameni, alte partide, cu alte programe si lozinci, iar singurul merit al comunistilor este

ca au avut abilitatea sa profite de sacrificiile adevaratilor revolutionari. Iar asta nu se cheama revolutie, ci parazitism revolutionar.

La data cand a fost rasturnat regimul tarist, Februarie 1917, sefii bolsevici, Lenin, Trotki si altii, se aflau in exil, iar Stalin deportat. Bolsevicii nici nu recunosc ca data a revolutiei lor rasturnarea regimului tarist, caci ar insemna sa recunoasca ca revolutia au facut-o altii, si nu ei, ci Octombrie 1917, cand a fost inlaturat guvernul Kerenski. Bolsevicii au cucerit puterea cu cateva mii de oameni care au reusit sa se infiltreze in posturile de comanda din organizatiile muncitoresti.

Ce revolutii au facut comunistii ca sa ajunga stapani in Romania, Ungaria, Bulgaria, Polonia sau tarile baltice? S-a revoltat populatia din aceste tari sub steagul partidului comunist, contra vechii conduceri, pentru ca apoi sa-si proclame atasamentul lor fata de Moscova? Partidele comuniste din aceste tari erau prea slabe sa realizeze o revolutie, iar populatia era ostila oricarei apropieri de Moscova. Comunistii au fost instalati la putere de catre armata sovietica de ocupatie, desi reprezentau fractiuni infime din populatie, cu concursul binevoitor al marilor democratii occidentale.

Fidel Castro n-a cucerit puterea in calitate de sef comunist, ci in calitate de sef al unei revolutii nationale. Daca de la inceput si-ar fi dezvaluit identitatea politica, nu ar fi avut acest succes. El a speculat nemultumirile contra regimului Batista, coalizand intreaga opozitie si numai dupa ce s-a consolidat la putere, si-a scos masca si a dat revolutiei o directie comunista, eliminand rand pe rand elementele care se opuneau acestui curs.

China nu a fost cucerita de Mao printr-o actiune revolutionara, ci printr-o campanie militara organizata din nord cu ajutorul Sovietelor si cu colaborarea Americanilor. Acestia din urma au creat un vacuum militar in acesta regiune, obligand pe Japonezi sa se retraga, iar ei refuzand sa-l mai sustina pe Chang-Kai-Shek.

Comunistii poseda arta de a profita de erorile altor partide si de slabiciunile oamenilor. Cu aceste metode perfide pot sa se ridice la putere, dar niciodata la onoarea de a fauri o revolutie.

4. Comunismul nu este un partid

Cu toate ca exista nenumarate partide comuniste in lume, gruparile politice ce poarta aceasta titulatura nu pot fi asimilate partidelor traditionale, incepand de la cele conservatoare pana la social-democrati. Un partid comunist nu-si gaseste loc in conceptul general de partid.

Un partid comunist este o penetratie a unui corp strain in corpul natiunii. De aceea, cata vreme natiunea se gaseste in buna conditii de sanatate, reactioneaza cu vigoare contra comunismului, il combate, il respinge si cauta sa-l elimine din organism, exact asa cum organismul biologic se apara contra microbilor si contra transplantarilor de organe. Comunismul este o colectivitate straina, care altereaza unitatea fundamentala a natiunii.

Exista, dupa toate probabilitatile, o alta forta care dicteaza intr-un partid comunist, o conducere oculta, invizibila. Un partid comunist trebuie sa posede o conducere anonima, mult mai puternica decat aparatul partidului, si aceasta conducere anomima trebuie sa fie angrenata in sistemul mondial de conducere al tuturor partidelor comuniste din lume.

Partidele comuniste sunt avangarzile inamicului in mijlocul nostru si pentru a realiza opera lor distructiva se camufleaza sub aparentele benigne ale partidelor de caracteristici normale.

5. Comunismul nu este un stat

Noi nu tagaduim existenta acestor entitati politice, denumite state comuniste, cum ar fi Rusia comunista, China comunista, Romania comunista, etc. Dar ne inscriem in fals contra ideii ca aceste tari, asa cum sunt guvernate astazi de echipele comuniste, ar intruni rechizitele

necesare pentru a se numi State, in acceptiunea clasica a cuvantului. Statele comuniste prin ignoranta si frauda s-au introdus in familia mondiala a Statelor si si-au insusit titluri pe care nu le pot justifica cu propria lor structura.

Fara a intra in discutii de specialitate, ne limitam la ceea ce intalnim in orice manual de drept public. Existenta unui Stat e conditionata de reunirea a trei factori: un teritoriu, o populatie si o autoritate centrala care sa-i reprezinte interesele si aspiratiile. Substanta Statului e Natiunea. Natiunea se organizeaza pe un anumit teritoriu, in vederea implinirii destinului ei istoric. Ori statele comuniste nuau aceasta structura. Ele se prezinta amputate de doi factori. Din treimea necesara pentru formarea unui Stat, ele nu poseda decat teritoriul. Ca atare nu pot fi considerate decat simple expresii geografice. Sunt state moarte, state fara popoare. Evident, natiunile exista, dar ele se gasesc in situatia paradoxala de a fi considerate ca paria in propria lor tara si de a duce o existenta obscura. Un stat comunist se compune din doua realitati straine si antagonice: e conducerea, e oficialitatea, si natiunea, expulzata din stat si constransa a duce o existenta paralela. Unde intalnim natiunile in statele comuniste? Ele se gasesc in campuri de concentrare, deportate in imensitatile siberiene, sau reduse la animale de munca. Intr-un stat comunist natiunea e arestata in totalitatea ei si traieste ca intr-o vasta inchisoare.

Autoritatea centrala intr-un stat comunist emana de la Internationala Comunista, de la organizatia mondiala care conduce, prin intermediul oamenilor ei de incredere, toate statele comuniste. Statele comuniste, in realitate, reprezinta limitele de expansiune ale imperiului comunist. Sunt noile lui provincii, noile lui cuceriri, noile lui anexiuni.

6. <u>Comunismul este o conspiratie</u>

Odata operatia de eliminare a exterioarelor comunismului terminata, putem sa patrundem in adancurile lui, dincolo de fatada lui inselatoare, dincolo de conceptiile si judecatile care domina lumea moderna. Dupa cum exista o fata vizibila si o fata oculta a lunii, care n-a putut fi explorata pana in zilele noastre, tot asa trebuie sa ne imaginam comunismul cu doua fete, si numai explorarea fetei lui oculte ne garanteaza posesiunea adevarului.

In expresia lui ultima, comunismul este o **<u>conspiratie</u>**. Pentru a ne convinge de acest lucru, avem la dispozitie o proba irefutabila. Chiar de la nasterea lui, chiar de la originile lui cele mai indepartate, comunismul a aparut sub forma unei conspiratii. Plasma germinativa a comunismului este o conspiratie. Toate partidele, toate gruparile politice, toate miscarile, au aparut declarandu-si din primul moment, din momentul nasterii lor, identitatea politica si spirituala. Suntem acestia, vrem cutare lucru, avem programul cutare si urmarim reformele cutare. Afara de comunism. Prezenta comunismului in lume a fost inregistrata mai intai sub forma unei societati secrete, aproximativ pe la anul 1820. In anul 1836, se pun bazele formale ale miscarii, cand retelele secrete comuniste care functionau in diferitele tari occidentale, se reunesc intemeind "Alianta Comunista", cu sediul la Londra. Marx a apartinut de la origine acestor societati secrete si pana la urma a devenit primul sef suprem al miscarii comuniste. Trebuie precizat asadar ca Marx inainte de a fi fost un filosof, un doctrinar si vizionar al comunismului, a fost un conspirator. Doctrina a aparut mult mai tarziu, dupa ce miscarea se formase si celulele conspirative functionau in toata lumea. Conspiratia precede doctrinei si conspiratorul Marx precede filosofului Marx.

Dar insasi filosofia lui are un caracter conspirativ. Sa nu ne inchipuim ca Marx a cercetat realitatea sociala si economica a timpurilor lui si a altor timpuri si de acolo si-a scos teoriile, procedand ca orice filosof. Este o eroare cumplita. Marx a cautat sa creeze o filosofie care sa serveasca scopurilor conspiratiei. In faurirea filosofiei lui, el a plecat de la concluzie, de la scopul final, de la planurile conspiratiei, dominatia mondiala a comunismului, si si-a croit filosofia in functie de aceasta perspectiva finala. Si este usor de demonstrat. Toata filosofia lui este in asa fel orientata incat sa aiba ca final practic lupta de clasa, ca instrument al transformarilor istorice. Care e obstacolul principal in calea unei dominatii mondiale, indiferent cine o intreprinde, obstacolul in fata caruia au esuat toate imperialismele istoriei? Popoarele, natiunile. Ei bine, aceste entitati naturale, dure si imposibil de sfaramat din afara, prin forta sau cucerire, trebuiau atacate printr-un mijloc care sa le provoace moartea din interior.

Marxismul proclamand lupta de clasa, ca forta motrice a istoriei, implicit a faurit instrumentul de nimicire al popoarelor. In loc ca popoarele sa-si apere existenta contra amenintarilor exterioare. vor fi angajate acuma in lupte interne de clase, care le vor slabi si le vor impinge sa se ataseze comunismului.

Conspiratia reprezinta baza miscarii comuniste si firul rosu al istoriei sale. Ea este sufletul comunismului, pulsatia lui interna, motorul care ii asigura continuitatea si seria neintrerupta de succese. Fara existenta acestui factor ocult, nu pricepem nimic din uriasa masinarie care functioneaza in lume sub aceasta firma si care tinde sa se intinda peste tot pamantul.

Totul poate fi supus revizuirilor si prefacerilor in comunism. Partidele comuniste se pot infiinta si desfiinta, doctrina marxista poate fi intinsa ca o guma pentru a o adapta celor mai variate situatii, sistemele economice pot suferi aceleasi schimbari; la nevoie si statele comuniste se pot desfiinta si chiar armata rosie. Se poate renunta si la armele nucleare. Dar nu se rezolva nimic. Primejdia comunista nu a disparut. Atata vreme cat organul central conspirativ nu este dezorganizat, toate celelalte modificari nu au decaz un caracter tactic si vor renaste sub o alta infatisare.

In rezumat, la inceput a existat conspiratia comunista si dupa aceea s-au adaugat partide, internationale, doctrina, stat si armate. Vorbind in termeni marxisti, conspiratia reprezinta infrastructura comunismului, iar toate celelalte manifestari sunt suprastructura lui.

7. Structurile paralele

Conspiratia comunista - si in aceasta consta teribila ei primejdie - creaza structuri paralele in Stat. Paralel cu organele si institutiile Statului, se formeaza nuclee comuniste chiar in interiorul acestor institutii, cu oamenii recrutati din sanul ei sau cu aceia care au reusit sa se infiltreze in ele. In timp ce infiltratia constituie un pericol minor, pentru ca nu e vorba decat de unul sau doi oameni, structura paralela trebuie conceputa ca e o alta institutie in slujba inamicului, formata din zeci de persoane care lucreaza in comun si se sprijina unul pe altul. Structura paralela ineaca aparatul de Stat si progresiv se substituie functiunilor lui naturale. Paralel cu diplomatia se va constitui o diplomatie secreta, paralel cu organele de justitie, vor aparea judecatori infeudati intereselor comuniste, paralel cu presa, radio, televiziune, isi va organiza inamicul comitetele lui de colaboratori.

Crearea unei structuri paralele este o operatie foarte grea, foarte delicata si de lunga durata, dar din momentul ce comunistii au reusit sa se fixeze pe un organ al Statului, l-au scos din circulatie, l-au paralizat si chiar i-au inversat functiunile, transformandu-l intr-un organ daunator natiunii. Structura paralela reprezinta un summum al geniului conspirativ.

Conspiratia comunista se va concentra cu precadere asupra permanentelor Statului, asupra organismelor care elaboreaza deciziile Statului sau aplica aceste decizii, organisme care nu sunt supuse fluctuatiilor politice. Parlamentul, de pilda, nu constituie un mediu propice pentru fixarea unei structuri paralele, nici cabinetele ministeriale, pentru ca personalul lor se schimba frecvent. Conspiratia nu ataca nici institutiile inferioare ale Statului, birocratia de jos, pentru ca sfera de influenta a acestor organe este prea mica. Terenul de predilectie al conspiratiei comuniste, unde isi fixeaza ventuzele structurilor paralele, este inalta birocratie, acea patura intermediara de functionari care fac legatura intre masele poporului si autoritatea suprema: personalul administrativ din directii si servicii.

Un sef de guvern sau ministru, oricat de stralucit ar fi, nu poate lua nici o decizie, fara a se consulta cu colaboratorii sai cei mai apropiati, fara a cerceta actele care i se prezinta si care sunt intocmite de personalul de specialitate al ministerului, de experti. Daca functioneaza o structura paralela la acel departament, atunci in mod fatal deciziile acelui ministru vor fi afectate de materialul documentar falsificat care i se pune la dispozitie. E celebru cazul lui Alger Hiss in Statele Unite, dovedit mai tarziu ca agent comunist, care a lucrat Statutul Natiunilor Unite, impreuna cu reprezentantii Sovietelor. Acest statut a fost in asa fel intocmit, incat sa asigure hegemonia statelor comuniste in organizarea acestei institutii internationale.

Toti membrii unei retele comuniste se sprijina unii pe altii si daca unul din ei incepe sa fie banuit, ceilalti ii sar in ajutor, garantandu-i onorabilitatea. Functionarul cinstit, care isi da seama de situatie, se gaseste in fata unui front unit. Nu-l crede nimeni si pana la urma s-ar putea ca el sa sufere sanctiuni si sa fie eliminat din institutie.

Contra sistemului structurilor paralele, apararea este foarte grea, pentru ca Statul este avariat in insasi fundamentele lui. Politica de capitulare progresiva a Occidentului in fata comunismului nu se explica altfel decat prin existenta acestor structuri. Chiar cei chemati sa vegheze la securitatea interna si externa a Statului se gasesc in slujba comunismului mondial.

II. COMUNISM SI CRESTINISM

Cunoscand acuma ce este comunismul - asemenea unei hidre care patrunde cu tentaculele ei pana in cele mai intime resorturi ale Statului - putem sa trecem la problemele apararii nationale. Ce putem face pentru a nu ne lasa devorati de acest monstru invizibil? Primul principiu si cel mai important ce trebuie sa-l respectam in lupta contra imerialismului comunist este sa ne cunoastem mai intai propria noastra identitate: cine suntem, ce reprezentam, care e steagul pe care-l servim? Ca sa te aperi, trebuie sa stii mai intai ce aperi: ce pozitie, ce front, ce idee, ce transee politica si spirituala.

As vrea sa insist asupra acestei chestiuni, pentru ca numai de aici, din aceasta incinta, din aceasta fortareata a propriilor noastre covingeri, ne putem fauri un sistem eficace de aparare contra primejdiei comuniste. Pentru a ne putea infrunta cu succes cu acest inamic redutabil, trebuie sa delimitam mai intai lumea noastra de lumea lor, sa tragem linia de separatie intre comunitatea crestina europeana si barbaria comunista. Comunistii, in aceasta privinta, ne pot servi de maestri. Ei nu numai ca isi ingradesc lumea lor cu obstacole ideologice, dar, pentru ca sa nu patrunda nici o influenta daunatoare in imperiul lor, o ingradesc si cu obstacole materiale, cu ziduri de ciment si sarma ghimpata. Daca nu stim cine suntem si care e lumea pe care noi o incorporam, riscam, fara sa ne dam seama, sa trecem in tabara inamicului si chiar sa intoarcem armele contra propriei noastre Patrii.

E un fapt bine cunoscut ca cel dintai asalt si cel mai grav pe care trebuie sa-l suportam din partea comunismului international este contra conceptiei noastre de viata, contra sistemului nostru de valori, asa cum el s-a cristalizat in doua milenii de civilizatie crestina.

Planul conspiratiei comuniste, asa cum a fost elaborat inca acum 150 de ani si poate chiar mai inainte, prevedea, ca prim obiectiv si cel mai important, sa zguduie fundamentele societatii europene, sa corupa principiile care ii inspira forma ei de viata. Fiecare civilizatie are o anumita structura, constituita din anumite credinte. Daca aceasta structura e alterata, daca convingerile general acceptate slabesc, atunci si lumea in care traim isi schimba infatisarea. Pe nesimtite se produce o transformare in mentalitatea noastra, o instrainare de ceea ce am considerat pana atunci certitudinea vietii noastre, si civilizatia careia apartinem se usuca si moare, ca o planta smulsa din pamant.

Daca comunismul reuseste sa provoace in sanul societatii crestine si al culturii europene un proces de autodisolutie, atunci mult mai usor va putea sa subjuge popoarele din aceasta arie. Nu poti sa aperi ceea ce nu mai consideri o valoare primordiala a existentei. Nu poti sa lupti si sa mori pentru o idee care nu-ti mai spune nimic, care s-a stins in sufletul tau si nu-ti mai trezeste nici o durere si nici un entuziasm.

Ramane asadar bine stabilit ca comunismul ataca mai intai interiorul nostru, urmarind sa ne dezradacineze, sa ne rupa de trecut, de istoria noastra, de mormintele strabunilor, de faptele lor glorioase, de Biserica care ne-a botezat, de mileniile care ne-au plamadit existenta. Inainte de a cotropi popoarele si a le subjuga, comunismul le dezorganizeaza resorturile lor vitale, pentru a nu mai putea reactiona cu toata vigoarea in fata primejdiei. Paralizia instinctului de conservare al unei civilizatii, al unui popor, este in fond o consecinta a paraliziei ce a suferit-o in prealabil creierul sau. Cea mai mare nenorocire ce se poate abate asupra unui popor nu e sa sufere lipsuri, sa poarte razboaie grele, sa fie cotropit, ci sa nu mai fie stapan pe destinul lui. Cand a ajuns in acest moment, toate celelalte bunuri nu-i mai folosesc la nimic, pentru ca

si-a pierdut esentialul, identitatea politica si spirituala, si s-a convertit intr-un obiect al istoriei, o simpla masa de manevra, de a carei soarta decid alte forte.

Sefii invizibili ai conspiratiei comuniste si-au dat seama inca de la inceputul actiunii lor distructive ca a ataca frontal lumea crestina e contraproductiv, pentru ca poate produce o reactie cel putin egala si atunci intreprinderea lor nu va prospera. Pentru a amagi popoarele, sefii oculti ai comunismului au imaginat o serie de ideologii intermediare, care sa nu le para oamenilor atat de primejdioase, care sa le dezarmeze suspiciunile, dar in acelasi timp sa fie suficient de corozive ca sa provoace sparturi in frontul crestinatatii. Aceste ideologii distructive, toate pornind din aceeasi sursa, toate fiind concepute de aceleasi creiere satanizate, si-au schimbat eticheta in decursul timpului, numindu-se, mai intai, pe la inceputul secolului trecut, liberalism, apoi modernism, iar astazi prefera sa se camufleze sub numele de progresism.

1. Persoana umana

2. Christos si persoana umana

3. Forta destructiva a comunismului

III. COMUNISMUL IN ACTIUNE SI MIJLOACELE DE APARARE

1. Dialectica actiunii

Comunismul e un sistem de actiune. El nu crede in idei, in teorii, in conceptii decat in masura in care acestea ajuta la desfasurarea procesului revolutionar. Ideile n-au o valoare in sine. Ele sunt simple instrumente de lupta. ele servesc la mobilizarea maselor populare si la stimularea instinctelor lor de razvratire.

Comunismul isi modifica necontenit aspectele, manierele de discutie, metodele de lupta si chiar ideile. E ca Proteu, zeul din mitologia greaca, care isi schimba infatisarea dupa vointa.

Totul se schimba in comunism, afara de nucleul conspirativ. Totul e fluid, totul e in prefacere, caci obiectivul lui nu e triumful unei ideologii, ci cucerirea puterii. Panta rhei. Totul poate fi renegat, sacrificat, pana si mumia lui Stalin, daca aceasta poate servi la cresterea influentei comuniste in lume. Comunistii ar fi dispusi sa se converteasca in capitalisti, la un moment dat, daca interesele revolutiei lor ar cere-o, sau chiar in cei mai ferventi practicanti crestini.

2. Conspiratia lucreaza la scara mondiala

De asemenea, putem oferi un alt exemplu tot atat de instructiv pentru a cunoaste coordonarea activitatilor comuniste la scara mondiala: capitularea Romaniei in 23 August 1944. Pentru ca sa se produca prabusirea frontului rasaritean in acest punct, cu grave repercursiuni pentru Puterile Axei, conspiratia comunista a lucrat concomitent pe trei planuri: in Rusia, in Statele Unite si in Romania. Pentru a se da aceasta lovitura, adica distrugerea aliantei romano-germane si patrunderea diviziilor sovietice in tara, era necesar ca toti acesti factori sa se puna de acord. Rusia Sovietica a dat asigurari Romaniei ca nu se va atinge de regimul sau politic si social; puterile anglo-saxone au sfatuit pe delegatii romani sa se inteleaga cu Rusia, in timp ce conspiratia comunista care lucra in interiorul Romaniei a convins pe liderii politici ai tarii ca comunismul si-a pierdut virulenta de odinioara. Statul rusesc a luat un caracter national si, prin urmare, nu mai prezinta nici un pericol pentru celelalte state. Atat Regele cat si partidele politice au acceptat versiunea imblanzirii comunismului, cazand in cursa. Au dat lovitura contra Maresalului Antonescu, cu cunoscutul rezultat.

3. Cultivarea contradictiilor

Comunismul utilizeaza tulburarile ce se produc in sanul unei natiuni ca material incendiar ca sa distruga insasi structura ei, insesi permanentele ei istorice. Statul National nu are de combatut numai niste fenomene locale de dezagregare a autoritatii lui, ci se gaseste in fata unei probleme infinit mai complicate si mai greu de rezolvat: asociatia dintre grupurile opozitioniste si o forta internationala. Pe filiera lor patrund agenti comunisti, care dau proportii conflictului, pentru ca ei nu urmaresc pacificarea spiritelor, ci sfaramarea Statului National.

Acestei tactici de perforare a digului de protectie al unui Stat, format din institutiile lui politice fundamentale, comunistii i-au dat numele de "cultivarea contradictiilor interne". In orice tara comunistii vor sustine acele curente politice sau sociale care slabesc autoritatea Statului si angrenajul general al Natiunii. Daca forma de guvernare a unei tari e monarhica, ei se vor alia cu republicanii; daca intr-o tara se manifesta tendinte separatiste, ei vor lua partea acelora care le reprezinta; daca intr-un Stat sunt mai multe confesiuni, ei vor favoriza lupta interconfesionala; daca Statul e multi-national sau multi-rasial, ei vor atata o natiune contra celeilalte sau o rasa contra celeilalte; daca o tara trece printr-o criza economica, ei vor provoca greve si manifestatii; daca Statul e guvernat democratic, ei vor prefera sa sustina intotdeauna acele partide care sunt dispuse sa faca concesiuni interne si externe in favoarea comunismului. Ei se vor asocia in mijlocul unei natiuni cu toate elementele disidente si instabile de caracter, pentru a le transforma in masa de manevra contra Statului National.

Dintre toate formele de guvernare, ei vor prefera democratia, pentru ca infiltratia si coruptia sunt mult mai usor de realizat intr-o tara cu mai multe partide. Intr-un regim autoritar nu exista decat o singura filiera de infiltratie in incinta Statului, si aceasta greu accesibila, in timp ce intr-o democratie exista mai multe posibilitati de plasare a agentilor si a influentelor.

4. Capcana informatiilor

5. Primejdiile dialogului

6. Despre inteligenta comunistilor

Comunistii uzeaza de un alt tip de inteligenta decat inteligenta omului normal. Aceeasi inteligenta, inteligenta aceluiasi om, se diversifica si se ascute, dupa natura relatiei spirituale ce o intretine eul sau. Avem mai intai tipul comun de inteligenta, pe care o folosim in viata de toate zilele. Cu aceasta inteligenta operam in 90% din cazuri. Dar daca eul nostru se ataseaza puterilor raului, daca intra constient si lucid sub obedienta lui Lucifer, atunci si inteligenta noastra sufera un salt calitativ. Nu mai e aceeasi inteligenta, ci devine o inteligenta superioara aceleia pe care o posedam in stare normala. Inteligenta noastra capata reflexe luciferice, de la stapanul caruia i-am incredintat destinul vietii noastre.

Comunistii sunt inchinatorii si aliatii lui Satan. Ca urmare inteligenta lor s-a rafinat, a devenit mai adanca, mai patrunzatoare decat a omului normal. Ei opereaza de pe un alt plan de existenta, superior imensei majoritati a omenirii. Ei sunt niste posedati si orice om posedat dispune de un arsenal imens si variat de mijloace pentru a-si impune vointa.

Ce este de facut atunci? Pentru a birui pe comunisti, pentru a scapa din cursele lor, sa devenim si noi ca ei, sa ne achizitionam si noi acest tip de inteligenta pervertita, dispusi la orice crima si infamie?

Nicidecum. Un crestin nu poate intrebuinta decat mijloace loiale si corecte. Chiar fata de comunisti. Dar atunci cum ne aparam de ei? Daca ramanem in cadrul inteligentei ordinare, suntem pierduti. Infrangerea noastra este inevitabila, pentru ca comunistii actioneaza de pe un plan de existenta superior noua. Nu, nu putem ramane nici in aceasta stare de inferioritate intelectuala. Spre norocul si mantuirea noastra, dispunem de un antidot, care anuleaza si depaseste inteligenta perfida a comunistilor. Exista si al treilea tip de inteligenta, inaccesibila comunistilor: inteligenta de natura divina. Christos ne-a sfatuit sa fim "blanzi ca porumbeii si intelepti ca serpii". Ne sfatuieste sa avem o inteligenta care sa egaleze cel putin inteligenta sarpelui, dar suavizata, purificata prin blandetea dragostei crestine. Acest tip de inteligenta,

care isi are radacinile in dragostea crestina, nu are rival in omenire. Cand ne infruntam cu comunistii avand inteligenta conectata cu Natura Divina, instantaneu castigam superioritate fata de adversar. Toate atacurile lor, toate cursele lor, toate manevrele lor cad neputincioase in fata ecranului inteligentei noastre, cand este iluminata de Spiritul Divin.

Bineinteles ca pentru a dobandi acest grad de perfectiune intelectuala trebuie sa ne supunem mai intai unei bai purificatoare interioare. Trebuie sa ne eliberam de interese si egoisme, pentru a servi numai Adevarului. Trebuie sa incepem o viata noua, bazata pe ideea de sacrificiu. Nu traim pentru noi, pentru poftele noastre, pentru gloria noastra, ci pentru a servi lumea din care facem parte, cu valorile ei, cu credinta ei, cu dragostea ei.

7. Iconoclastii moderni

8. "Le fascisme ne passera pas"

9. Se poate prabusi comunismul din interior?

10. Policentrismul comunist

11. Teoria convergentei

12. Umanismul comunist

13. Arta posibilului

14. Realism politic si realitate politica

15. Conflict de generatii

16. Societate de consum

17. Europa unita si comunismul

18. Criminali de pace

19. Doi pasi inainte, unul inapoi

20. Planul lui Lenin

21. Centrul de greutate al bataliei

22. Toti veti fi asasinati!

23. Cateva reguli de actiune

24. In picioare!

Trebuie sa azvarlim in batalia impotriva comunismului imensele forte pe care ni le pune la dispozitie personalitatea noastra crestina. Inteligenta noastra ni se ascute, vointa ni se fortifica si sufletul ni se umple de o incredere nemarginita in victorie, cand ne punem sub ocrotirea lui Dumnezeu. Evident, nu e destul sa inaltam rugaciuni catre Atotputernicul si apoi sa ne retragem in vechile noastre comoditati. O, nu. Nu trebuie sa uitam ca omul e o fiinta libera si, avand aceasta caracteristica, Dumnezeu nu i se poate substitui propriei lui decizii. Dumnezeu vrea ca omul sa devina un colaborator al sau, in lupta ce s-a incins astazi pe tot globul contra Asezamantului intemeiat de Mantuitor. El nu ajuta decat pe aceia care se ajuta, pe aceia care apara steagul lui Christos si nu pe aceia care dezerteaza de sub acest steag.

In fata imensitatii primejdiei si a putinatatii aparente a fortelor noastre, sa invocam ajutorul lui Christos, aducandu-ne aminte de indemnul Lui:

"**Indrazniti, eu am invins lumea!**"

Nota: *Fragmentele prezentate aici reprezinta extrase din capitolele respective, pasajele din fiecare fragment nefiind neaparat conexe in textul initial. Pentru simplitate insa, am renuntat la punctele de suspensie.*
